



Rohatecká obec



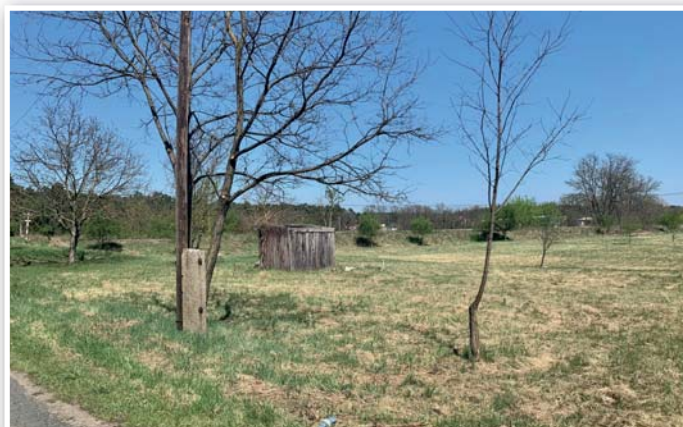
24. ročník

číslo 2/2020



www.rohatec.cz

Obec pečuje i o místa, která jsou dlouho zanedbávána



Budování zahrady komunitního centra na staré škole



Obsah

- Obec pečuje i o místa, která jsou dlouho zanedbávána 2
- Budování zahrady komunitního centra na staré škole 2
- ÚVODNÍK 3

- OBECNÍ ZPRÁVY 4**
- Rohatec šije roušky – umíme pomáhat 4
- Matrika 4
- Kdo nic nedělá, nic nezíská 5
- Nehongáme nohama 5
- Kalendárium 5

- HISTORIE 6**
- Památníky osvobození 6

- ŠKOLSTVÍ 7**
- Pro Aničku 7
- Škola bez dětí 8
- Jak na mě doléhá současný stav republiky před přijímacími zkouškami? 8
- Popletená pohádka 8
- Veselo i bez sněhové nadílky 9
- Školní časopis Osma 9
- Školní anketa 10
- Interaktivní výuka u předškoláčků 11
- Školní družina 11
- Dámy rouškové 12

- KULTURA 14**
- Ocenění našeho spoluobčana 14
- Neplecha ukončena 14
- Strípkový z knihovny aneb co se děje/neděje v knihovně 14
- Zpráva kulturně muzejní komise 15
- Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora 16

- SPOLKY 16**
- Spolek zdravotně postižených a zahájení roku 2020 16
- Jaro přichází 16
- Na Fašanku bylo veselo 17
- Roušky 18

- FARNÍ OKÉNKO 18**
- Zprávičky 18
- Malé ohlédnutí za kurzem Alfa 18
- Citát z bible 18
- Velikonoční období – vzkříšení do života 19
- Čtení na pokračování – Malá duše a Slunce – Hovory s Bohem pro děti 19

- OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ 19**
- Čápi na komíně a jaro ve vzduchu 19
- 750 let - pokračování první 20
- 750 let - pokračování druhé 20

- SPORT 21**
- Fotbal v době předvirové 21
- Fašank 23
- Křižovatka ulic Osvobození – Hodonínská, chodník Žitná 24

ÚVODNÍK

Rozkvetlé jarní dny plné ptačích polyfonních zpěvů a vyhráté sluncem jsou tu. Měli jsme krásný superúplněk. Velikonoční čas nám připomněl spirituální zastavení ve výjimečné chvíli o tolik silnější, než je ta vánoční. Kosi, drozdi, vrabci, sýkorky, komíníči, naši rohatečtí čápi. Včelky, čmeláci, ale i klíšťata s námi více komunikují. V řece a na jejím okraji je větší aktivita bobrů, o které rybáři nocující u svých prutů vědí své. V jedné české ZOO se narodilo slůně. Podle posledního průzkumu OSN je Česko v žebříčku nejšťastnějších zemí světa na 19. místě a naše státní vlajka oslavila sto let.

Teď střih. Něco se stalo a něco se změnilo. Nikoho by nenapadlo, že v březnu budou nejsledovanější ty zprávy o počtu nakažených a mrtvých na celém světě, a to ve statistických počtech. Jsou zavřené hranice většiny světových zemí, přestala létat letadla a turismus jako takový skončil. Jsou zavřené školy, obchody, restaurace, hotely a hodně lidí přišlo ze dne na den o práci. Na celém území naší krásné republiky byl vyhlášen nouzový stav. Toto opravdu není katastrofický sci-fi film. Je to výjimečný čas plný spousty otázek a méně odpovědí.

Pro někoho je to období stresu a strachu, ale mnozí si začali všimnout i těch pozitivních věcí a dopadů. Lidé jsou spolu doma. Ve svých rodinách se svými dětmi. Získali jsme spoustu času na sebe a pro sebe. Je to příležitost ke změně, k pochopení. Tak čistý vzduch nikdy nad Evropou nebyl, jak je nyní. Bylo řečeno, že pokud civilizace spotřebovává více energie než je schopna vyprodukovat, spěje ke kolapsu. Ten je ale vždy jen přechodová fáze.

V Česku v době celostátní karantény lidi skupují nejvíce šicí stroje, činky, domácí pekárny a televize. V kurzu jsou díky kur-

zu investiční zlato a stříbro. Sůl nad zlato ještě není. V Americe stouply prodeje zbraní a vajíček. V Rusku bohatí skupují plicní ventilátory a ti nejchudší zase pohanku v obchodech. Sázkaři nemohli již sázet na fotbalové ligy a tak začali sázet na ligu v Burundi, Bělorusku, či šachy, kde zápasy žádné nejsou. České likérky pracují na dezinfekci. Co jsme to probíhali pili?

Objevuje se spousta humoru, ať už ve formě vtipů či skutečných událostí. Třeba to, že se díváme v hlavních zpravodajských relacích jak nabádají naši policisté nudisty na dece u vody, aby si dali roušku na ústa.

Umíme leccemu odolávat. Neumíme ale vzdorovat blahobytu, jak říká kněz a evoluční biolog Marek Orko Vácha. Do karantény se dostaly i válečné konflikty. Svět je celý nemocný a začíná se uzdravovat. Vlády, respektive politici, selhali a lidé věci začali brát do vlastních rukou. O českém šití roušek psali americké a světové noviny a mnozí si od nás brali příklad.

Naše mysl je nyní nucena se změnit. Žili jsme v iluzorních materiálních hodnotách neustálého růstu a zapomněli sami na sebe. Zjišťujeme, že ekonomika nemá ve své moci uchránit lidské životy. Jsme propojeni v dobrém i ve zlém. Ač jsme ty signály dávno dostávali, musel přijít tento intenzivní celoplanetární impuls. Začali jsme pečovat o sebe a své blízké. Vyvíjíme si sami ochranné pomůcky, hledáme cesty a pomáháme si.

Někdo se domnívá, že přišla doba odhalení. Odhalují se naše nitra a to, co se tam skrývalo. Informace nám krmí jen hlavu, ale k nasycení ducha je potřeba jiný orgán. I když jsme svá srdce opomíjeli, máme nyní příležitost jim naslouchat. Pojďme do toho.

Stanislav Zela, šéfredaktor



OBECNÍ ZPRÁVY

Rohatec šije roušky – umíme pomáhat

V dnešní složité době, a můžeme si myslet o nákaze koronavirem cokoliv, se ukazuje, jak jsou lidé srdeční, ochotní, obětaví, zapálení pro dobrou věc, disciplinovaní, a třeba i jaké mají sousedské vztahy. Od počátku vyhlášení nouzového stavu jsme viděli nutnost nejprve se postarat o naše nejstarší spoluobčany, a tak díky velmi obětavé práci dobrovolnic, kterým jsme se snažili zajistit potřebný materiál, jsme mohli již během několika dnů věnovat osobně nebo do schránek, roušku všem lidem z obce nad 70 let (takových spoluobčanů máme více než 500). Teprve poté, a trvá to dodnes, je možnost si na radnici pro všechny ostatní vyzvednout roušku. Také jsme se rozhodli starým lidem, kteří nikoho z rodinných příslušníků nemají v obci, nebo víme, že jsou nemocní a sami, nabídnout možnost dovozu obědů ze školní jídelny, kterou jsme nechali i v této složité době denně vařit, i když to musí být do jednorázových obalů. Snažíme se pružně reagovat na každodenní opatření přijímaná ať už vládou, ministerstvem zdravotnictví, krizovým štábem JMK. Jsme neustále v kontaktu s krizovým řízením ORP Hodonín.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří nás všemožně podporovali, nosili látky, nitě, trávili poslední týdny stříháním, žehlením, špendlením, šitím. Poděkovat všem dobrým obětavým lidem, ženám, dívkám i mužům, kteří nám pomohli a pomáhají zvládnout tuto krizovou situaci, se kterou nemá naše společnost žádné zkušenosti. Uznáníhodná je zejména práce těch, kteří od počátku šili, a přitom ani nevědí, kdo jejich roušku nosí. Šili pro naše seniory, někteří doslova dnem i nocí.

Momentálně máme „železnou zásobu“ pro nečekaný vývoj připravenou. Mohli jsme tak pomoci i lidem, které často potřebujeme nejvíce, tedy pracovníkům hodonínské nemocnice, kterým jsme věnovali 400 kusů roušek. Všem našim švadlenkám pan ředitel posílá obrovskou pochvalu. Velmi ocenil praktický „rohatecký model“ roušek, obětavost a nezištnou pomoc.

Děkujeme ! Děkujeme ! Děkujeme ! Děkujeme ! Děkujeme !
Děkujeme ! Děkujeme !

Spolu to zvládneme☺

Jara Adamec, starosta



Matrika

Narození 2

Diamantová svatba
Jaroslav a Ludmila Krakovští



Úmrtí Zdeněk Míček, 72 let
Bohuslav Plešinger, 75 let
Leoš Nezval, 82 let
Marie Srncová, 82 let
Antonie Sasínková, 63 let
Miroslav Huf, 69 let
Ludmila Štosová, 89 let



Kdo nic nedělá, nic nezíská

Jarní měsíce každého roku všechny obce netrpělivě očekávají. Je to totiž doba, kdy stát i kraje vypisují všemožné dotační tituly, ze kterých mohou obce, když jsou šikovné a připravené, čerpat finanční prostředky. Můžeme si o dotacích myslet cokoliv. Z ekonomického pohledu je to pokřivení trhu a osobně s ním vůbec nesouhlasím. Jsem zastáncem toho, aby raději stát prostředky rozdělával napřímo samosprávám podle počtu obyvatel. Na druhou stranu musíme brát situaci jaká je a snažit se využít možností, jak naši obci pomoci, když se takové nabízejí. Dlouhé měsíce jsme zodpovědně pracovali na přípravách tak, abychom mohli podat žádosti. Už nám zbývá jen čekat, jak dopadnou ty naše na výsadby stromů na Kolonii, na pořízení nové cisterny pro hasiče, rozšíření nabídky naší knihovny. Žádáme také o finanční prostředky, které nám pomohou zaplatit projektovou dokumentaci na podchod pro pěší a cyklisty z Kopce na Kolonii. Podali jsme žádost o finance na vytvoře-

ní sadu starých odrůd pod ulicí Habánská, máme podánu žádost o finance na dešťovku a zavlažování parku. Protože chceme na podzim k výročí obce zasadit stovky stromů, žádáme také Jihomoravský kraj o příspěvek na velkou výsadbu, která bude v okolí sběrného dvora. Díky usilovné práci všech zaměstnanců obce

jsme připravili opravdu velké množství projektů. Pokud nám budou finance schváleny, jsme připraveni vše zvládnout. Když ne, budeme to dělat pěkně postupně, jak to náš rozpočet umožní. Držte nám palce, každá úspěšná žádost o dotaci nám všem pomáhá.

Jara Adamec, starosta

NOVÁ PROVOZNÍ DOBA SBĚRNÝCH DVORŮ

	Rohatec-dědina	Rohatec-Kolonie
Pondělí	zavřeno	zavřeno
Úterý	12:00 - 17:00	12:00 - 17:00
Středa	8:00 - 11:00 12:00 - 17:00	zavřeno
Čtvrtek	zavřeno	zavřeno
Pátek	8:00 - 11:00 12:00 - 17:00	8:00 - 11:00 12:00 - 17:00
Sobota	8:00 - 11:00 12:00 - 17:00	8:00 - 11:00 12:00 - 17:00
Neděle	zavřeno	zavřeno

Nehongáme nohama

Stát nám sice přikázal mít pro veřejnost otevřenou radnici jen šest hodin týdně, kdo si ale myslí, že my tady nejsme, nebo dokonce že nepracujeme, se plete. Naše radnice v plné polní každý den řeší vše, co nám chodí elektronicky, a dál pracujeme na projektech současných i budoucích. Také jste si mohli všimnout, že stavební práce jsme také neukončili. Nyní již za sebou máme úpravu křižovatky Osvobození - Hodonínská, která by měla přinést oče-

kávané zvýšení bezpečnosti na ulici Osvobození, kde se bohužel dlouhodobě řidiči chovali bezohledně a nezodpovědně. Dokončili jsme v březnu poslední úsek chodníku Žitná směrem k Mírové. Stále nám probíhá rekonstrukce zahrady za starou školou, stavební část, na kterou by v září měla navázat výsadba a mohla tak zahrada začít sloužit svému účelu. Rozbíhá se pravá další část hrbitovní zdi. Projektanti pracují na dalších stavbách. Takže žádná

dovolená na radnici nepanuje. A naši zaměstnanci, kteří pracují venku? Odvedli za zimu a na jaře pořádný kus práce. Vyčistili spoustu lokalit od náletů, odpadků, začali s novým strojem čistit patníky, rozváželi roušky, rozvážejí obědy, stříhají záhonky. Na dalších šest měsíců jim začíná sezona každodenního sečení, často i pro vás. Je super, že jsou dobrá parta, a umějí za to taky pořádně vzít.

Jara Adamec, starosta

Kalendářium

Z důvodů přetrvávajícího nouzového stavu byly nebo budou zrušeny akce

- Discoples – budeme hledat náhradní termín na podzim 2020, kdo má vstupenky, nepřijde o ně
- Velikonoční výstava – proběhne v roce 2021
- Oblastní výstava vín – pravděpodobně proběhne až v roce 2021
- Vítání občánků – proběhne v náhradním termínu – asi červen, budeme informovat
- 5K Inflatable run – náhradní termín v roce 2021, kdo platil startovné, nepřijde o něj
- Srazy jednotlivých ročníků na radnici – budeme řešit průběžně
- Sraz rodáků – proběhne v náhradním termínu v roce 2021
- Plánované výstavy v muzeu – odkládají se a o nových termínech budeme informovat

HISTORIE

Památníky osvobození

V minulých číslech zpravodaje v pasáži historie jsou popsány některé významné památky, které vystihují minulost naší obce. Mezi tyto nesporně patří i ty, které vystihují dobu v minulém století. Patří sem památník 1. a 2. světové války před kostelem sv. Bartoloměje, ale také pomníček u řeky Moravy, kudy přešla vojska Rudé armády a osvobodila Rohatec.

Památník u kostela byl zbudován v roce 1923 zásluhou místních občanů, kteří se účastnili bojů na frontách první světové války a vrátili se. Říkalo se jim váleční vysloužilci. Sdružili se, uspořádali v obci sbírku a nechali vystavět pomník svým padlým a zemřelým kamarádům. Zhotovitelem byl mistr kamenický Bek ze Strážnice, dle dohodnutého motivu za cenu 8000 Kč. Na vrcholu podstavce je socha anděla, v náruči s padlým vojákem, dole před podstavcem dívka v našem kroji. Obojí z pískovce. Na černé desce je nápis: Na věčnou paměť svým spoluobčanům, kteří padli a zemřeli ve světové válce. Pod ním pak jsou uvedena jména 42 občanů, kteří padli v první světové válce, s datem jejich narození a úmrtí. Slavnostní odhalení se konalo odpoledne 8. července, kdy byl rovněž památník posvěcen. Dopoledne téhož dne se konala v kostele bohoslužba za padlé a zemřelé ve válce. V roce 1930 byl prostor kolem pomníku oplocen nízkým ozdobným plotem a stal se tak památným místem. Po druhé světové válce doplnila pomník další černá deska se jmény obětí druhé světové války. Takto se stalo místo památníkem obou světových válek. Stále je pečlivě udržováno a každoročně je zde konáno v době výročí pietní vzpomínkové shromáždění.

Druhou související památkou je pomníček u řeky Moravy v místech zvaných Gebhard. Tudy přešla koncem druhé světové války v roce 1945 vojska Rudé armády řeku a osvobodila obec od německé okupace. Původně zde byl v roce 1946 postaven péčí odbočky Svazu protifašistických bojovníků jednoduchý pomníček, později byl v roce 1970 přestavěn do dnešní podoby. V letošním roce, 12. dubna, uplyne 75 let

od doby, kdy v těchto místech přecházely dva proudy vojsk Rudé armády, jeden do Rohatce a druhý k Hodonínu. Přesunuly se rozbahněným lesem od slovenské Skalice přes pontonový most. Byl to překvapivý taktický manévř, neboť německá armáda čekala útok od Sudoměřic ke Kolonii, kde byla silná obrana. Rohatec byl osvobozen 12. dubna 1945, ale Kolonie po tuhém boji teprve 14. dubna v odpoledních hodinách.

V roce 30. výročí osvobození byl na paměť těchto událostí v parku na konci dnešní ulice Za Humny vybudován tehdejší MNV pomník s dělem. Místo bylo vybráno proto, že touto ulicí útočili první vojáci Rudé armády ke kostelu a na věži vyvěsili za pomoci občanů vítěznou rudou vlajku. Po roce 1989 však byl pomník zrušen a zbourán, protože byl považován za



symbol sovětské okupace v roce 1968. Zachovala se jen bronzová deska, která byla na jeho základu. Je uložena v depozitáři obecního muzea.

Zdeněk Bíza



ŠKOLSTVÍ

Pro Aničku

Koncem minulého školního roku naše mateřská škola uspořádala sbírku pro Aničku Šmídovou, která od dětství trpí DMO a je odkázána na invalidní vozíček. V současné době Anička podstupuje rehabilitační cvičení, která jí pomáhají ke splnění jejího snu, chodit sama bez opory v prostorách domu.

Anička nás spolu s maminkou navštívila ve školce, kde děti seznámila se svou nemocí. Děti si mohly vyzkoušet jaké to je, když někdo nemůže chodit, jízdu na invalidním vozíčku v prostorách zahrady.

Touto cestou bychom chtěli poprosit i vás ostatní, jestli byste se mohli spolu s námi zapojit ke splnění jejího snu a přispět na Aničku na číslo účtu

2201389218/ 2010 jakoukoliv částkou.

Všem, kteří ji podpoří v jejím boji s DMO, MOC DĚKUJEME.

Hotovost, která se průběžně vybrala v mateřské školce, předáme Aničce, až bude příznivější situace. Doposud bylo vybráno 4000,- Kč. Děkujeme všem, kteří přispěli v rámci sbírky uskutečněné v MŠ. Zaměstnanci školky se rozhodli, že budou pokračovat i dobrovolnými příspěvky za ušité roušky, kterých je v současné době stále potřeba.

Učitelky MŠ

Inspirace pro rodiče dětí z MŠ

<https://www.vcelka.cz/>

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/13394657013-ucitelka/12773-telocvik/>

<https://www.i-creative.cz/2014/04/04/mozaikove-kraslice/>



Škola bez dětí

Škola bez dětí je stejně smutná jako včelí úl bez včel. V těchto náročných dnech se přesunula výuka dětí do jejich domovů. Rodiče se stali pomocníky v nové situaci, učitelé postupně využívají nové online systémy a děti už zjistily, že jim nezačaly předčasné prázdniny, ale že musejí ve vzdělávání pokračovat.

Naše škola využívá školní informační systém OnLine, který nabízí prostřednictvím internetu a běžných webových prohlížečů komunikaci mezi učiteli a žáky a jejich rodiči. Všichni se novému stylu online výuky postupně učíme. Učitelé se zdokonalují v elektronickém prostředí, hledají nové způsoby zadávání úkolů, snaží se výuku přizpůsobit věku dětí, a také jejich domácím možnostem. Mladší zpočátku potřebují technickou podporu rodičů, ale je překvapivé,

jak rychle se novému systému přizpůsobují. Starší děti už dokážou plnit úkoly z domova samostatně. Po několika týdnech v nové situaci mají učitelé od dětí zpětnou vazbu. Do výuky se postupně zapojily skoro všechny rohatecké děti. Ty, které ve škole pracovaly spolehlivě, pracují takto i z domova. Ale velmi nás potěšilo, že se s chutí zapojily i děti, kterým se ve škole moc učit nechtělo.

Škola musela přerušit zajímavé aktivity, návštěvy divadla, plavání nebo mezinárodní projekt Erasmus+, v rámci kterého měli Rohatec navštívit partneři z Chorvatska, Slovinska a Slovenska.

Pevně věříme, že se výuka z domovů vrátí brzy zase do škol a my se s dětmi zase setkáme ve školních lavicích.

Učitelé ZŠ

Jak na mě doléhá současný stav republiky před přijímacími zkouškami?

Můj názor na tohle vše je spíše negativní, než pozitivní. Sleduji všechna vyjádření od vlády, ať už co se týká školy nebo celkově ČR. Nedávno sdělili, že my, co máme před přijímacími zkouškami, budeme mít pouze jedno kolo přijímacích zkoušek a ne dvě kola. A ještě to, že nebudeme mít možnost odvolání. Tohle mi přijde vůči nám neférové, že vlastně všichni před námi měli dvě šance a ještě k tomu možnost odvolání a my máme pouze jednu. A k tomu všemu se musíme připravovat sami. Nemůžeme chodit na žádné přípravné kurzy na přijímačky. Nesmíme chodit do školy, takže je vše jen na nás, nemůžou nám pomoci učitelé. Je dobré, že máme alespoň zaslané testy ze semináře z českého jazyka a můžeme se alespoň takto připravovat. Co se týká matematiky, je to horší. Myslím si, že pro všechny by bylo lepší chodit do školy a mít tu možnost dojit za učitelem a zeptat se na jakékoliv vysvětlení. Je hodně těžké, když máme probírat nové učivo a nikdo nám k tomu nic neřekne, musíme to pochopit z poslaných prezentací nebo z toho, co je v učebnici. Já osobně bych raději chodila do školy, než jak je to teď, když máme samostudium. Nikdo z nás

devátáků nečekal, že to bude až takhle těžké. Teď i lituji, že jsem si nedala přihlášku na učňák. Nejhorší na tom všem je asi fakt to, že máme jen jeden pokus. Měla bych raději ty dva. Já třeba strašně doufám, že nám ty přijímací zkoušky dají alespoň lehčí, ale to dost pochybuju. Už tohle vše chci mít za sebou a vědět, jestli jsem přijata. Ten stres je taky hrozný a v den přijímacích zkoušek bude určitě mnohem větší. I to, že víme jen, že přijímací zkoušky budou 14 dnů po otevření škol, mi přijde strašně, když vlastně ani nevíme, kdy se školy zase otevrou. Říkalo se, že mají být otevřeny buď na přelomu května a června, nebo až 1. června. Strašně moc bych chtěla, abychom mohli mít ta dvě kola a tím pádem dva pokusy. Četla jsem, že oproti minulým letům budou zkráceny termíny pro vyhodnocení výsledků zkoušky, abychom jsme se dozvěděli výsledky dříve, vzhledem k této situaci. Tohle mi od státu přijde dobré, že se alespoň dozvíme dříve výsledky. Je dobré, že na internetu jsou testy např. od CERMATu a můžeme alespoň tam procvičovat. Mně osobně dělá spíše problém matematika než ČJ a taky mám z matematiky větší strach. V češtině si docela i věřím

a říkám si, že alespoň tam bych mohla nacytat body. Ale ten strach je hrozný. V hlavě se mi honí jen myšlenky, že co když to nedám, co když mne nevezmou ani na jednu školu. Asi bych v téhle chvíli měla myslet pozitivně, ale moc to nejde. Tak se netěším, až přijde den přijímacích zkoušek, je mi jasné, že budu ve strašném stresu a nakonec to ještě vše pokazím. Jsem strašně zvědavá, jak to nakonec vše bude a hlavně jak to s mými přijímacími zkouškami dopadne. V den, kdy nám ve škole oznámili, že jdeme domů a že je zrušená výuka, jsme byli všichni šťastní, že budeme doma třeba na 14 dnů a budeme mít klid a budeme odpočívat. Málokdo ale čekal, že karanténa nakonec bude tak dlouhá a bude se stále protahovat. Nikdo nečekal, že v Česku se nakazí tolik lidí. Kdyby lidé dodržovali vše, co řekne vláda, tak si osobně myslím, že počet nakažených nebude růst tak rychle a my bychom měli alespoň dvě kola. Já tady hlavně píšu o těch přijímacích zkouškách, ale to je fakt věc, která mě nejvíce mrzí a z které mám největší strach. Nejde ani popsat slovy, jak moc se těším, až tohle vše bude za mnou.

Žákyně 9. třídy

Popletená pohádka

Za devatero horami a devatero obchody s vyprodanými rouškami žil jeden Koblížek. Říkali mu Červený Koblížek, protože nosil červený šáteček. Červený Koblížek hrál Fortnite. Jednou, když se nudil, tak si sedl na okno a zahrál si Fortnite. Maminka řekla Červenému Koblížkovi, ať zajde za babičkou do perníkové chaloupky. Maminka mu dala košíček a v něm byl kouzelný ubrousek, který uměl vyčarovat jakékoliv jídlo. Vydal se tedy na cestu. Venku bylo krásné počasí a Červený Koblížek

žek se bál jen jednoho, aby nechytl koronavirus. Šel po cestě, ale zkrátil si to přes pole a tam ho zastavil zajíc, který měl obrovské uši. Ale Koblížek se ho nebál. Zajíc ho chtěl sežrat, ale Červený Koblížek začal zpívat otravnou písničku a zajíc utekl. Červený Koblížek šel dál. Vyšel z pole a šel po cestě do lesa. Tam potkal vlka a ten ho chtěl také sníst. Červený Koblížek se ale nebál a zase začal zpívat tu otravnou písničku. Vlk utekl. Šel dál. Za chvíli potkal lišku, která ho chtěla také sníst, ale Koblížek věděl, že když

zazpívá tu otravnou písničku, tak se liška lekne a uteče. Začal zpívat, ale lišce to nevadilo. Červený Koblížek se lekl. Nevěděl, jak se jí zbavit a začal se bát, že ho liška sní. Liška se už chystala, že ho sní, ale Červený Koblížek zakašlal a liška se lekla a utekla, protože si myslela, že od Koblížka chytne koronavirus. Červený Koblížek si oddechl a šel dál.

Už se Koblížek blížil k perníkové chaloupce. Otevřel dveře a viděl, jak babička smaží Jeníčka a Mařenku. Červený Koblížek se bál, že by ho babička také usmažila, tak utekl. Za chvíli se vrátil a půlka perníkové chaloupky byla pryč. Šel se podívat, co se stalo, a uviděl

tam spát medvěda a z něho se ozýval křik babičky, Jeníčka a Mařenky, lišky, vlka a zajíce. Lekl se, nevěděl, co dělat, ale najednou se medvěd vzbudil, uviděl Červeného Koblížka a chtěl ho sníst. Koblížka napadlo, že když má medvěd hlad, že by mu dal jeho kouzelný ubrousek a medvěd by měl tolik jídla, na kolik by jen pomyslel. Medvědovi se to líbilo, tak si nechal rozpárat břicho a všichni z něho vylezli ven.

Medvěd si vzal kouzelný ubrousek a všichni byli šťastní až do té doby, než chytli koronavirus.

Sabina Světnicová, 6. třída

Veselo i bez sněhové nadílky

Protože v letošním roce nenapadl sníh, učitelky se snažily zimu dětem přiblížit alespoň tím, že jsme společně s dětmi vytvořily prostředí Antarktidy a Arktidy.

Děti měly ve školce postavené iglú, ve kterém si hrály na Eskymáky, poznávaly zdejší živočichy a život na pólech.

V měsíci únoru jsme jako každý rok i letos uspořádali masopustní karneval, který si děti užily různými hrami a soutěžemi ve třídách. Závěrem představily své masky společně v hale. Letos byly opravdu pestré a za to velký dík všem rodičům, kteří se na výrobě dětských masek podíleli.

Všichni jsme se moc těšili na velikonoční období, kdy děti čekalo tvoření a seznámení s tradicemi, a na Den matek, kdy měly připravený pro maminky program. A tak doufáme, že jim budeme moci všechno v blízké době vynahradit a budeme se těšit, až se společně všichni setkáme. Přejeme všem hodně sil a zdraví ke zvládnutí současné situace.

Učitelky MŠ



Školní časopis Osma

Od září letošního školního roku se v rámci projektu Šablony II schází každý týden skupina žáků, která společně vydává školní časopis OSMA. Snaží se pravidelně jednou za měsíc uspořádat pro své spolužáky různorodé příspěvky týkající se různých oblastí, např. horoskopy, ankety, horké kreslo, recepty, křížovky, připomíná výro-

čí různých slavných osobností i zvyky a tradice, které jsou s daným měsícem spojeny. Bohužel současný stav neumožňuje vydat další čísla časopisu, tak přinášíme alespoň ukázkou z některých předešlých, a sice ankety, které zpracovávala Maruška Robková z 6. třídy.

Mirka Veselská

Školní anketa

ANKETA

Dnes budou otázky zaměřeny na ty nejmladší. Chtěli bychom se zeptat, jaké jsou jejich první dojmy o naší škole!

Chtěli jsme taky zkusit něco nového, ne jen tabulku a udělat to zajímavěji a proto jsme zvolili tyto bubliny. Modré jsou otázky **školní rady**, žluté odpovědi **1. třídy**, růžové odpovědi **2. třídy** a zelené **3. třídy**.

Co se vám nejvíce líbí na škole?

Jezdit na plavání a kamarádi.

Přestávky a jídlo!

Nám hry a družina!

Co byste na ní změnili?

Chceme delší přestávky a žádné DÚ!

Neučit se a jezdit výtahem!

Žádné učení a vymalovat!

Jaký je váš nejoblíbenější předmět?

Tělocvik!

A u nás plavání a tělocvik!

U nás hudebka!

A jaký předmět je nejméně oblíbený?

Čeština!

Písanka...

Angličtina, matika a čeština.

Kdo je nejlepší pan/í učitel/ka?

P. uč. Najgebaurová

P. uč. Stančík a Stančíková.
Škoda, že už neučí...

Naše třídní, p. uč. Tománková

Jaké je nejlepší jídlo z naší jídelny?

Rizoto a bramborová kaše!

Rizoto, lazaně a řízek!

Buchtičky s krémem a kuře na paprice.

Interaktivní výuka u předškoláčků

Po Vánocích dostaly děti ještě jeden společný dárek v podobě interaktivní tabule, ze které měly obrovskou radost. A byla ještě větší, když zjistily, co všechno se na ní dá dělat. Děti se seznámily s bezpečným a ohleduplným zacházením s tabulí a bylo jim vysvětleno, jak se na ní správně pracuje, popřípadě kolik jich u ní může být. Na tabuli mohou kreslit, tančit a zpívat při ní, dají se na ní pouštět různé vzdělávací programy, jako jsou například myšlenkové operace, procvičování pozornosti, paměti a početních představ, grafomotorika, různé smyslové hry apod. Pro nás učitele je interaktivní tabule taky velkým pomocníkem, kdy si můžeme rychle a snad-

no vyhledat jakýkoliv názorný materiál pro výuku dětí, jako jsou např. obrázky, videa, písničky, cviky atd. K interaktivní tabuli byl také zakoupen notebook. Dále bylo do MŠ pořízeno pro předškolní děti deset tabletů. Jsou využívány dvakrát týdně a děti se střídají po 5 maximálně 10 minutách. Práce na tabletech je velmi baví, je obdobná jako na interaktivní tabuli. Všechna elektrotechnika byla hrazena z projektu „šablony“. Dále se budeme snažit zakoupit nebo i online stáhnout další vzdělávací programy jak do tabletu, tak do interaktivní tabule, aby měly děti pestrou nabídku.

Sabina Poláčková

Školní družina

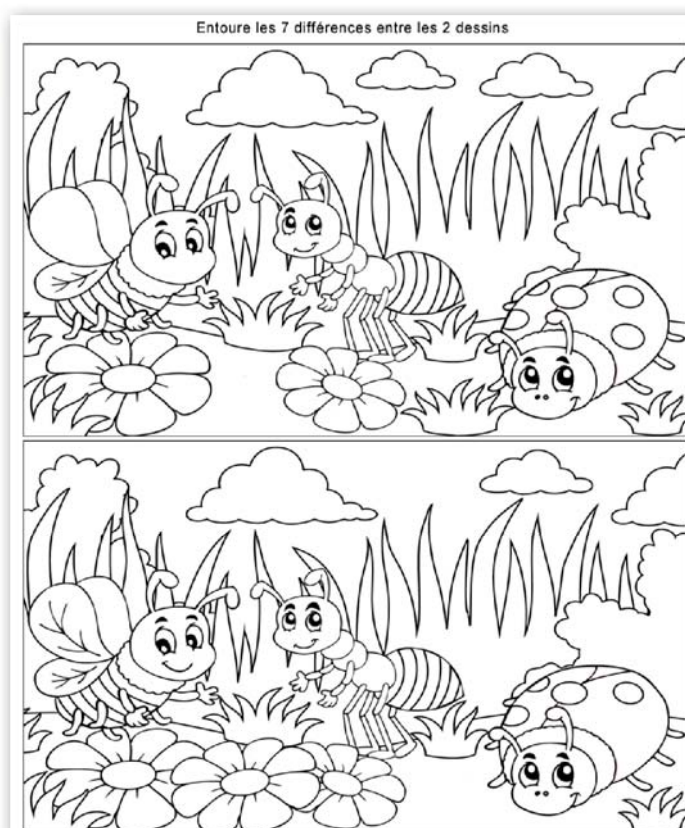
Ve čtvrtek 13. února se ve školní tělocvičně konal celodružinový karneval. Děti si připravily pestrobarevné kostýmy nebo jen škrabošky, které si vyrobily v družině. Školní tělocvična se změnila k nepoznání. Z dětí se stali indiáni, piráti, princezny, záchranáři nebo např. zvířátka či postavy z dětských filmů.

Děti se mohly předvést v různých disciplínách např. hra židličkovaná, soutěž o nejkrásnější kostým nebo o nejlepšího tanečníka. Kromě soutěžních disciplín se i tančilo s balónky, které nesměl protivník prasknout. Na výherce vždy čekala sladká odměna. Karneval jsme zakončili dětskou diskotékou, kterou jsme si všichni naplno užili.

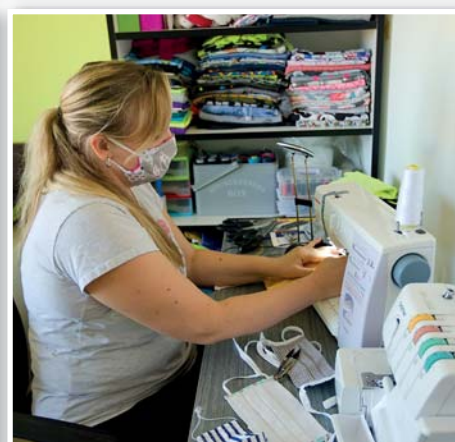
Po karnevalovém dovádění jsme si začali povídat o probouzející se přírodě ze zimního spánku, malovat první jarní květiny a vyrábět jarní dekorace, kterými si zdobíme nejen školní družinu, ale i celou chodbu. Vyráběli jsme ze silonky, z pilin a trávy „travnáky“ a pomalu se chystali na Velikonoce.

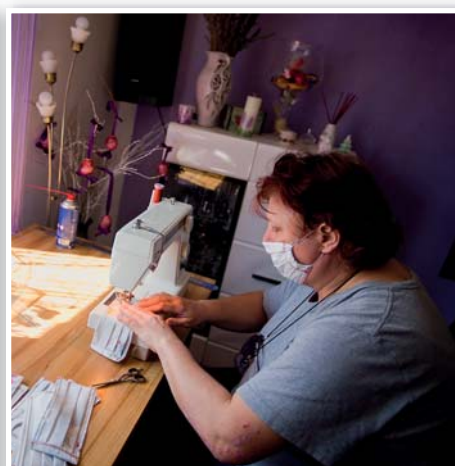
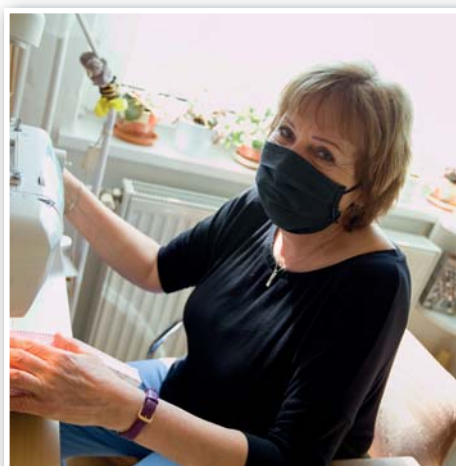
Bohužel byla škola a také školní družina nařízením vlády 11. 3. 2020 uzavřena a tak musí být naše připravované aktivity odloženy, ale pevně věříme, že alespoň společný výlet na konci školního roku zvládneme. Pro zkrácení volného času, ale i jako pomoc rodičům či blízkým, posíláme několik rad a zajímavých úkolů pro děti.

Vychovatelky ŠD



Dámy rouškové





KULTURA

Ocenění našeho spoluobčana

Náš spoluobčan, varhaník pan Richard Stehlík, který hraje již 46 let v chrámu sv. Vavřince v okresním městě, se stal laureátem výroční ceny města Hodonína před pár dny. Těšíme se na rozhovor s ním v příštím čísle.

Neplecha ukončena

Tak jsme to stihli! Naše stárkovská kariéra byla úspěšně zakončena plesem, který nepředurčoval vysokou návštěvnost, ale vy jste nás podrželi a fašánek zakončili s námi. Na úvod jsme předvedli Moravskou besedu, kde jste mohli vidět nejen rohateckou chasu, ale i Malou chasu, naše ženáče a chasu z Mikulčic, která nám oplatila naši návštěvu na jejich plese. Besedou jsme se proskákali k soutěžnímu kvízu, do kterého jsme vás všechny zapojili a ujistili se, jak nás dobře znáte. Rozstřelové finále nakonec rozhodlo a vyhrál stůl Přemka a Barči Březovičových spolu s Malou chasou, tak si snad na vítězném dortu pochutnali.

Půlnoc odbila coby dup a už tu bylo tradiční sólo doplněné o ta netradiční. Na půlnočním sóle jste si mohli připnout placky s logem k 750. letému výročí

obce. Děkujeme za design Barči Staňkové a obci za propůjčení návrhu. A pak jsme vytancovali Denču Lábadiovou k narozeninám a manžele Homolovy k jejich výročí svatby. K tomu všemu nám hrála skvělá dechová kapela Vracovjáci.

A tím byla naše neplecha ukončena. Moc děkujeme za vaši přízeň a doufáme, že před odchodem jste využili naši papírovou zabijačku v podobě fotokoutku, a udělali si vzpomínku na krojový ples. My se stárkem totiž jo, a konečně máme společnou fotku na památku. Teď už se s vámi loučíme, všem ještě jednou děkujeme. V květnu snad předáme žezlo dál a popřejeme novému stárkovi a starce, aby měli co nejméně překážek a předvedli vám hody, jak se patří. Mají totiž laťku vysoko!

Vaši ještě stárek a stárka



Střípky z knihovny aneb co se děje/neděje v knihovně

I v naší knihovně se projevilo opatření Vlády ČR, která z důvodu vyhlášení nouzového stavu od 13. března až do odvolání uzavřela provoz ve veškerých veřejných prostorách, tedy i v knihovně. Po tuto dobu jsou zrušeny i veškeré akce knihovny, nové budou uspořádány až podle dalších pokynů a budou postupně zveřejňovány. Můžete se těšit např. na Naďu Horákovou, nepřijdete ani o cestovatelskou besedu Michala Štěpánka, na kterou hledáme náhradní termín.

Někteří prozíraví čtenáři si zavčas zajistili zásobu knížek na čtení, snad jim na tak dlouhé období vystačí. Nemusejí se bát postihů, všechny výpůjčky jsou automaticky prodlouženy. Ostatní čtenáři si budou muset počkat. Ostatně, budou na ně čekat nové knihy, které jsou postupně do fondu vkládány.

Co se děje v knihovně? Čerpá se loňská dovolená, provádějí se práce nahromaděné za dobu dlouhodobé nemoci. Obalují se knihy, upravují záznamy a konají další potřebné činnosti.

• Lovci perel

Soutěž trvá. Děti si mohou číst doma vlastní knížky, a pokud jsou knížky součástí „perel“, po otevření provozu knihovny si budou moci vyplnit test a získat svou perlu i bez toho, aniž by si knížku půjčily v knihovně.

Jenom připomínáme, že zúčastnit soutěže se mohou děti 2. až 4. ročníku ZŠ. Jedná se o čtenářskou soutěž, v níž vybrané dětské knížky se stávají „perlodkami“ a pokud je čtenář či čtenářka pře-

čte a v knihovně správně odpoví na zadané otázky, získává perlu. Čtení se tak stává zábavnější a dobrodružnější. Soutěž je určena pro čtenáře naší knihovny.

• Prožili jsme ještě spolu

Od počátku roku do uzavření knihovny kvůli koronaviru se pravidelně každé úterý v 8:30 setkávala veselá skupinka pod vedením trenéra Zdeňka Gloze na kurzu trénování paměti. Toto příjemné a energické posezení s nenásilným tréninkem našeho mozku bude opět pokračovat po znovuotevření provozu v knihovně.

• Virtuální univerzita 3. věku

Jaký byl 1. semestr? Přihlášily se čtyři studentky. Po počátečním ostychu a strachu ze studia se vytvořil prima studijní kolektiv a je krásné, jak je studium začalo bavit a na jednotlivé lekce se přímo těšily. Postupně opadla i obava z plnění testů. Jak si studentky vyzkoušely, každý si může pracovat svým tempem a nijak se nestresovat, takže studium 1. semestru úspěšně ukončily všechny a po ověření studijních výsledků obdržely pamětní listy. Srdečně gratulujeme!

V únoru jsme otevřeli 2. semestr Virtuální univerzity třetího věku, s tématem Etika jako východisko z krize společnosti, kterým jsme navázali na téma prvního semestru. Toto vzdělávání je určeno pro seniory a invalidní důchodce a přidat se mohou nezávazně kdykoliv. Další zápis pro řádné studenty bude znám na podzim. Více se dozvíte na www.e-senior.cz.

Nyní jsou společná setkání bohužel zrušena, studentky pokračují a studují na dálku u svých PC. Postupně se jim po 14 dnech otvírají v jednotlivých lekcích virtuální přednášky (celkem šest) a také testy, které je třeba splnit. Jak se studia dotknou další karanténní opatření, nejde v současné době předpokládat. Osobní setkávání chybí, ale už teď se můžeme těšit, až společně zasedneme do „školních“ lavic v knihovně.

• Připravili jsme pro vás

Máme pro vás přivezeny z hodonínského výměnného fondu na ochutnávku zvukové knihy v MP3 na CD. Čekají na vás, abyste si je mohli vyzkoušet. Určitě se zalíbí těm, kteří rádi u poslechu vykonávají ruční práce nebo nemohou číst z důvodu očních problémů. Zvukové knihy jsou krásně zpracované i se zvukovými efekty, jak známe z rozhlasových her.

• Znovuotevření knihovny

Po ukončení mimořádných opatření vlády sledujte infokanál, hlášení místního rozhlasu a webové stránky knihovny, kde se dozvíte aktuální informace.

Přejeme všem především pevné zdraví a dobrou imunitu, pozitivní mysl a rozum v hrsti. Už nyní se těšíme na shledání v knihovně!

Jana Charvátová



Kvěst, a když to nejde,
když je počasí příliš zlé,
sbírat síly na květ – kvěst,
třeba pod kamenem,
kvěst a neztrácet
naději.

J. Kolářová

Zpráva kulturně muzejní komise

Vážení spoluobčané,

daleko dřív vznikl nápad natočit video o správném oblékání dámského kroje. Na podzim loňského roku toto natáčení proběhlo pod taktovkou paní Evy Šebestové. Někteří si možná řeknou, že na tom nic není, ale naši krojovani vědí, že správně obléct a připravit děvčici k hodům není žádná sranda. Paní Šebestová byla tak hodná a ukrojila si ze svého nabitého času kus pro nás. Vše na natáčení připravila, nažehlila, naškrobila a pak společně s Alenou Pokornou nám ukázaly, jak správně nastrojít děvčici nejen na hody.

Pevně věřím, že v nejbližší době najdeme vhodný způsob, jak vám všem toto video zpřístupnit a vy ho oceníte stejně jako já.

Nejen, že paní Šebestová byla hlavní aktérkou při natáčení videa o oblékání rohateckého kroje, ale během podzimu se věnovala panenkám, které již řadu let byly vystaveny v našem muzeu. Ty už delší dobu potřebovaly řádnou údržbu. Panenky tak prošly celkovou renovací a opět ve zcela novém a krásném provedení nám budou dělat parádu na dalších výstavách.

Tímto bychom všichni z kulturně muzejní komise chtěli poděkovat Alence Pokorné za roli modelky při natáčení videa a paní Evě Šebestové za vše, co pro nás udělala a dělá nadále.

Dále bychom chtěli poděkovat paní Marii Božanské, která nám do muzea darovala spoustu krásného oblečení, např. šátky, natahačky, dámské rukávce, kordulu, kabaňu, sukně

a spoustu jiných krojových součástí, a předměty do kuchyně v muzeu.

Tímto prosím všechny, kdo by nám mohli darovat další součásti kroje v jakémkoliv stavu. Rádi si je opravíme.

V letošním roce jsme pro vás měli připraveno několik výstav, ale vzhledem k situaci, která ovlivnila celou Evropu a vlastně celý svět, jsme nuceni většinu přesunout na pozdější termíny. Ale doufáme, že alespoň výstavu k výročí 750 let od první zmínky o Rohatci pro vás budeme moci připravit co nejdříve.

Všem přejeme hodně zdraví a budeme se na vás těšit v muzeu.

Kateřina Svrčková



Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

V čase karantény a zákazu kulturních představení a výstav je umění lidem k dispozici třeba z databáze Google Arts and Culture. Zpěváci vystupují online. Knihy jsou často zdarma ke stažení a stejně tak i mnohé filmy.

S velmi zajímavým a kreativním nápadem přišli někteří zástupci kultury a nabízejí prodej vstupenek na konkrétní termín, místo, ale bez účinkujícího a hlavně bez interpreta. U Paláce Akropolis si lze koupit vstupenku na koncert „O ničem“. Je to vše součástí projektu divadel, koncertních síní, klubů a obecně umělců.

Na nočním stolku se vyhřívá a pozornosti se těší kniha Angličanky Julie Boydové s názvem Cestovatelé ve třetí říši v podtitulu vzestup fašismu očima obyčejných lidí. Tato dáma ve své knize vychází z autentických výpovědí literátů, politiků, turistů, umělců a ostatních, kteří v období 1919 – 1945 cestovali po Německu. Všechny je povětšinou uhranula krásná příroda, památky, architektura. Zároveň ale už byly přítomny všechny prvotní varovné signály upozorňující na to, co pak s hrůznou skutečností přišlo a zasáhlo celý svět svojí krutostí.

Stanislav Zela

Jaro přichází

První kvítka jsou už venku,
sněženky, krokus, petrklíč,
jaro je tady za chvilku,
zima odchází již pryč.

Ještě poslední nádech,
kdy o sobě vědět dává,
ale po pár chladných dnech,
jaro je tu, země vstává.

Pozvolna se již otepluje,
venku další květy rozkvétají,
kolem mírný vítr pofukuje,
z teplých krajů ptáci přilétají.

Každé ráno svou píseň pění,
slyšte jejich krásný hlas,
i děti venku vesele se smějí,
radujte se, jaro je tu zas.

Radim Gerhard

SPOLKY

Spolek zdravotně postižených a zahájení roku 2020

Spolkovou činnost letošního roku jsme zahájili výroční členskou schůzí, která se konala 25. února. Výbor byl velmi potěšen opětovně velkou účastí, která svědčí o tom, že naši členové mají zájem nejen o to zúčastňovat se programů, které pro ně chystáme, ale i o to, poslechnout si návrhy nových akcí, případně se dozvědět něco o hospodaření a využívání finančních prostředků. V neposlední řadě zde také využívají možnosti podávat doplňující návrhy a nápady. V první části jsme přítomné seznámili se zprávou o činnosti za minulý rok a stavem členské základny, se zprávou o hospodaření a zprávou kontrolní komise. Letošní schůze byla oproti jiným významná tím, že byla schůzí volební. Po pěti letech jsme volili výbor a kontrolní komisi našeho spolku. Do výboru byli navrženi Anna Homolová, Jarmila Capítová, Anna Chromcová, Marie Teplíková a Jaromír Veselý. Do kontrolní komise (jak se dle nového občanského zákoníku nazývá bývalá revizní komise) byly navrženy Marie Salčáková, Jarmila Gürtlerová a Eva Šebestová. Navržení kandidáti byli jednohlasně zvoleni. Poté dostal prostor náš milý host, starosta Jarmil Adamec. Přítomní se dozvěděli jaké investiční akce pro nejbližší období obec chystá a také jak budou probíhat oslavy výročí založení obce. Ve svém příspěvku nám podrobně popsal a vysvětlil zveřejněnou studii rekonstrukce kulturního domu, která bude pravděpodobně největší investiční akcí dalších let. V krátké přestávce proběhla ve výboru a kontrolní komisi vol-

ba předsedy. Předsedkyní spolku byla zvolena Anna Homolová a předsedkyní kontrolní komise paní Marie Salčáková. S volbou byli členové následně seznámeni, včetně členů tzv. pracovní skupiny. Po volební části byl přítomným přednesen návrh plánu činnosti na rok 2020 a rozpočet na letošní rok. V diskuzi jsme ještě probrali novinky týkající se příspěvku na pořízení motorového vozidla, na mobilitu a jiných schválených změn týkajících se novinek v pomoci zdravotně postiženým pro rok 2020. Dále jsme členům předávali tzv. seniorskou kartu a seznámili je s možností využívat službu Senior taxi, kterou obec zřídila s platností od letošního února.

Návrh plánu byl rozpracován a na první pololetí už v něm byly jmenovitě uvedeny akce, které jsme naplánovali na měsíce březen, duben, květen a červen. Na některé z nich již máme zakoupeny i vstupenky. Také jsme plánovali a téměř dokončovali přípravu Velikonoční výstavy. Měla obsahovat množství ukázek řemeslných prací, různé techniky zdobení kraslic nebo pletení pomlázek. V rámci výstavy jsme připravovali i ukázkou stolování našich předků spojenou s ochutnávkou tradičních nejen velikonočních pokrmů. Tuto výstavu jsme oproti minulým letům, kdy se velikonoční výstavy konaly v rohateckém muzeu v komornějším duchu, chtěli uspořádat ve větších prostorách kulturního domu. V rámci oslav 750. výročí založení obce měla být obsáhlejší a slavnostnější.

Bohužel v důsledku koronavirové epidemie, která v této době zasáhla i Českou republiku, a také z důvodů mnoha opatření vlády, jsme všechny tyto plánované akce museli zrušit. Nyní se všichni nacházíme ve velmi nelehkém a těžkém období. Naši členové patří bohužel mezi nákazou nejvíce ohroženou skupinu, a to skupinu osob nad 65 let a osob se zdravotním postižením, pro které jsou následky nákazy mnohdy tragické. Proto zde apeluji na to, abyste dodržovali všechna nařízení

a doporučení vlády a zbytečně neriskovali nákazu. Vím, že je pro některé, zvláště starší, velmi zatěžující toto vše dodržovat, ale je to opravdu nutnost.

Věřím, že vše dobře dopadne a opět se budeme moci v rámci našeho spolku scházet a spolu podnikat zajímavé akce. S přáním pevného zdraví a brzkého zdoání koronavirové epidemie.

Anna Homolová



Na Fašaňku bylo veselo

V sobotu 21. února uspořádal Klub důchodců tradiční Fašaňkovou zábavu. Přišli nejen naši členové, ale také pravidelní návštěvníci z Hodonína. Večer zahájila tanečkem naše Lúčnica. Děvčata si oblékla rohatecké kroje a moc jim to slušelo. Viděli jsme i posily této skupiny, a to paní Naďu Bírešovou a paní Janu Galečkovou. Obě byly v našem kroji poprvé v životě. Dík patří paní Věře Maloškové za choreografii a velkou trpělivost.

Přišli mezi nás naši Mužáci a jejich vystoupení bylo tradičně velmi pěkné.

Basu nám půjčil pan Aleš Gürtler, moc mu děkujeme, a tak jsme ji se smutkem mohli pochovat. Pěkné a vtipné veršičky napsala paní Marta Nosková. Všechny opravdu pobavily.

K tanci a poslechu hráli oblíbení Vácenovjáci a užili jsme si krásného zpěvu manželů Grufíkových.

Rozcházeli jsme se všichni v dobré náladě a těšili se na naše další akce, které měly následovat.

Bohužel přišla epidemie a zrušeno bylo vystoupení Kollárovců a zájezd do oblíbeného Gyro. Naše členky se zapojily do šití roušek a všem jim za obětavou práci mnohokrát děkujeme.

Doufáme, že se situace v naší zemi brzy zlepší a náš klub bude pokračovat ve svých naplánovaných akcích.

Marie Hověžáková



Roušky

Hasiči SDH Rohatec pomáhají při různých příležitostech v naší obci. Teď je tu pomoc při nákaze koronavirem Covid-19 v podobě šití roušek. Pár dobrovolnic z našich řad se scházelo po dobu deseti dní v hasičské zbrojnici, kde ušily cca 1500 kusů roušek. Práci si mezi sebou rozdělily. Některé látku stříhaly, jiné šily, žehlily a navlékaly šňůrky. Roušky byly různé barvy nebo jednobarevné.

Následně se nachystané roušky zabalily do krabiček nebo sáčků. Starosta sboru Petr Polach spolu s dorostencem Tomášem Hovězákem jeli roušky předat na potřebná místa.

Předaly se např. na Obec Rohatec, Městské policii Hodonín, do domovů seniorů, do Nemocnice TGM Hodonín, na transfúzní oddělení, na hemodialyzační středisko, do Hospice Uherské Hradiště, na HZS Hodonín, na Záchranku Hodonín, dovozcům potravin, do S-Centra Hodonín, do nákupních center, do Dětského domova Hodonín a do Dětské nemocnice Brno – Černá Pole.

Pomoc jsme také poskytli ve formě uvařeného čaje a kávy pro další záchranné složky, které hlídají státní hranice. Nikdo to v této situaci nemáme lehké, tak prosím dbejte zvýšené opatrnosti sami o sebe. Snad se brzy budeme potkávat při lepší příležitosti.

*Dagmar
Skořepová*



FARNÍ OKÉNKO

Zprávičky

- Z důvodu epidemie koronaviru se dětská společenství a mše svaté pro děti do odvolání nekonají.
- Připravujeme se na 1. svaté přijímání, které by se mělo konat 31. 5. 2020.
- Břimování plánujeme na 6. 6. 2020 od 14.00 hodin.
- Svátek Božího Těla s průvodem kolem kostela je stanoven na 14. 6. 2020.
- Farní tábor je naplánován ve dnech 7. – 10. 7. 2020.

- Toto jsou naše plány, záleží však na tom, jaký bude vývoj situace ohledně koronaviru a jaká opatření bude vydávat vláda.
- Výtěžek dětské burzy činil 2 200,- Kč. Částka byla věnována na potřeby místního kostela.

Náš duchovní správce otec Robert bude každý první pátek v měsíci v dopoledních hodinách navštěvovat nemocné

spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může se přihlásit u otce Roberta. Mobil: 737268525

Citát z bible

**Ježíš Kristus vstal z mrtvých!
Aleluja!**

Malé ohlédnutí za kurzem Alfa

O proběhlém kurzu ALFA, který se konal u nás v Rohatci, jsme si přečetli v minulém čísle. Technický tým vedla paní učitelka Zdeňka Bachelová. Minulý měsíc oslavila krásné životní jubileum. Touto cestou jí chceme popřát hlavně hodně Božího požehnání, zdraví, štěstí a stálou ochranu Panny Marie.

Velké poděkování patří paní Vieře

Burešové. Z rodinných důvodů se kurzu nemohla zúčastnit, tak nám alespoň udělala velkou radost svými perníčky. Na závěr kurzu zhotovila krásnou vánoční výzdobu v místnosti, kde jsme se scházeli. A nejen to. Každý účastník kurzu byl jejími perníčky také obdarován.

*A. Trávníková
a M. Baďurová*



Velikonoční období - vzkříšení do života

Za námi je postní doba i svaté Triduum paschalní. Máme čas velikonoční, který trvá 50 dnů a končí slavností Sslání Ducha Svátého. Je to čas radosti ze Zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista. To On zvítězil smrti nad peklím a satanem. Každý křesťan by se měl vyzpovídat v tomto období ze svých hříchů a přijmout svátost oltářní. K tomu nás vybízí 2. a 3. církevní přikázání.

Letošní postní doba a samotné Velikonoce měly zvláštní charakter. Všichni víme proč. Pandemie koronaviru, čas karantén v naší zemi, omezení pohybu, strach o zdraví svoje a našich nejbližších. Dnes, kdy to píš (před pátou nedělí postní) nevím, jaký bude vývoj této nákazy. Jaká bude situace, když budete číst tento text. Je to ve-

lice těžká zkouška. Nikdo o tom nepochybuje a klademe si otázky proč a k čemu má sloužit. Je někdo, kdo zná přesnou odpověď? Asi nikdo.

My, jako křesťané, všechno máme vidět v našem Spasiteli - Ježíši Kristu. I ve zdraví, v nemoci i ve smrti se k němu utíkáme - Pánu nebe a země. Ať ty nejbližší jarní a potom i letní dny jsou pro nás všechny nadějí na lepší budoucnost už bez epidemie. Za to se modlím každý den. Necht' zmrtvýchvstalý Ježíš naplňuje naše srdce pokojem a dobrem.

Zůstávám s vámi všemi a pamatuji na vás v modlitbě.

o. Robert Kalbarczyk sp, farář

Čtení na pokračování

Malá duše a Slunce – Hovory s Bohem pro děti

Bylo nebylo, žila jednou jedna Malá duše, která řekla Bohu: „Já vím, kdo jsem!“ A Bůh řekl: „To je báječné! A kdo tedy jsi?“ Malá duše vykřikla: „Já jsem Světlo!“ Bůh se ze široka usmál a pravil: „Správně! Jsi Světlo“. Malá duše měla velkou radost, že přišla na věc, na kterou měly přijít všechny duše v celém Království. Hurá, radovala se, to je nádhera!

Jenže to, že věděla, kým je, jí přestalo stačit. Pociťovala teď zvláštní touhu tím, kým

je, také být. A tak se naše duše vrátila zpátky k Bohu (což pro všechny duše, které chtějí být tím, čím doopravdy jsou, není vůbec špatný nápad) a řekla: „Ahoj Bože! Když už vím, kdo jsem, mohu tím také být?“

A Bůh na to řekl: „Chceš říct, že si přeješ být tím, čím už jsi?“

„Víš?“ odpověděla Malá duše, „nestačí mi už jen vědět, kým jsem, chci tím doopravdy být. Chci poznat, jaké to je být Světlem!“

„Ale ty už jsi Světlo!“ zopakoval Bůh a znovu se usmál.

„Ano, ale já chci pocítit, jaké to je!“ křičela Malá duše.

„Ale ovšem,“ řekl Bůh pobaveně, „mohlo mě to napadnout dřív. Vždycky jsi měla ráda dobrodružství.“ Pak se ale jeho výraz změnil. „Je v tom jeden malý háček...“

„Hm, a jaký?“ zeptala se Malá duše.

(Pokračování v příštím čísle)

Anna Trávníková

OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ

Čápi na komíně a jaro ve vzduchu

Návrat „našeho“ čápa není sice úplně nejzásadnější událostí z hlediska současného dění, ale i malé radosti se počítají.

Nevím, zda se opravdu náš „opeřený spoluobčan“ objevil skutečně až 1. dubna nebo už den předem. Fakt je, že první aprílové ráno opravdu vypadal jako po náročné šichtě. Na komíně dřepěl schoulený,

pocukrovaný sněhem, stejně jako hnízdo pod ním. Z tohoto stavu se ale vzpamatoval poměrně brzy a už ve stejný den odpoledne se objevila partnerka. Vypadá to nadějně, snad nám budou dělat společnost i letos.

Držme tedy našim čápům palce do nové hnízdní sezony!

Vlasta Lužová



750 let - pokračování první

Jak ten čas letí. Zase dva měsíce za námi a Rohatecká obec 2/2020 před námi. Jak jsme v předchozím čísle slíbili, pokračování je zde. Tentokrát oživnou vzpomínky mé někdejší sousedky z Kolonie, paní Mgr. Heleny (Soni) Bendové, roz. Seiffertové.

Obec Rohatec se skládá ze tří částí, tj. Rohatec dědina, Rohatec Kolonie a Rohatec Soboňky. Kolonie byla průmyslová část obce, kde sídlilo několik firem a podniků. Janka, impregna, cihelna a největší byla továrna na čokoládu Maryša. Dále zde byla pošta, vlakové nádraží, zdravotní středisko, Obecná škola a několik obchodů.

Na Kolonii žiji od roku 1945 dodnes. Za tuto dobu jsem prožila jak dobré, tak horší časy. Mám tedy na co vzpomínat. Nejraději však vzpomínám na školní léta v Obecné škole na Kolonii a Základní škole v Rohatci, i na to, jak jsme trávili čas mimo školu. To jsou mé vzpomínky, které připomenou starším dětství a mladším ukážou, jak jsme my prožívali dětství i školní léta. Obecná škola byla malotřídka se dvěma třídami, kde vyučovala paní učitelka Ludmila Šantová 1. a 3. ročník, a paní učitelka Marie Bízová 2. a 4. ročník. V našem ročníku do obecné školy chodili Koloňáci a Soboňáci a bylo nás celkem 9. Na vyučování jsme se hodně těšili a ještě více na velké přestávky, kdy jsme mohli vyběhnout do kaštanové aleje, kde byl vjezd do Maryši. Zde jsme se trochu vyřádili běháním, hráli panáka a čáru, skákali přes švihadla. To nás učil dentista pan Zach, bývalý boxer. V zimě se topilo ve třídách vysokými kamny, na kterých vždy stála konvice s ohřátým čajem, který jsme pili o přestávkách vlastními hrnečky. V zimních obdobích nám hrály paní učitelky loutkové divadlo. Hlavní postavou byl malý kašpárek, který nás dovedl rozesmát, poučit i vyzkoušet. Hodně jsme se těšili na svátek Sv. Mikuláše a na Vánoce, kdy každý z nás dostal balíček čokoládových figurek a hrnek s kakaem, to od čokoládovny Maryša. Na co nerada vzpomínám – v určitém období jsme povinně museli spolknout ze lžičky rybí tuk a tato vzpomínka mě děsí ještě dnes. Po vyučování, v odpoledních hodinách, jsme si hráli na hřišti blízko aleje různé míčové hry, běhali jsme, a když nás to omrzelo, šli jsme do lesa k cihelně a v pískovně jsme s oblíbenou sjížděli břehy od vytěženého písku nebo hráli bojovky. Tady jsme byli z dohledu rodičů a tak bylo odřenin až až. V horkém létě jsme se chodili koupat do Štěpnice řeky Moravy a učili se plavat. V zimě jsme chodili na slepáky pod Maryšou bruslit na vintovkách nebo kačenkách. Bylo tam hodně randy, ale i pádů. Bruslit jsme vydrželi mnohdy až do večera.

Čtyři roky v obecné škole skončily a my začali chodit do pátého ročníku Základní školy v Rohatci. Všech devět nás chodilo do jedné třídy 5.A k „Rohatčákům“, tak jsme jim říkali, a oni nám zase říkali „Koloňáci“. Dohromady nás ve třídě bylo 24 žáků. V rohatecké škole se vyučovalo až do 8. třídy. V páté třídě se vyučovalo na směny dopolední a odpolední, které se střídaly po 14 ti dnech. My Koloňáci

jsem jezdili vlakem z nádraží na Kolonii na zastávku do Rohatce. Ze školy jsme většinou jezdili vlakem zpátky ze zastávky na Kolonku. To nám vyhovovalo a čas čekání na vlak jsme trávili ježděním na aktovkách, pytlích nebo na vyhozených lavorech z blízkého smetiště po svahu k nástupišti. To bylo bouraček a odřených kolen. Když hrozila písemka z matematiky, tak jsme se z vlaku schválně loudali, abychom přišli pozdě. Sváděli jsme to na zpoždění vlaku, a tím jsme se chtěli písemce vyhnout. Mockrát se nám to ale nepodařilo a písemku jsme stejně psali. V létě, když jsme skončili ve škole dřív a bylo pěkně, rádi jsme chodili domů pěšky přes louky. Tady nás zajímalo všechno. Chytali jsme žáby, pulce, brouky a jinou havěť a dávali jsme je nenápadně někomu do tašky nebo pod oblečení, a to bylo křiku. Prostě jsme vyváděli. Někdy na nás dospělí žalovali a my museli na kobereček do ředitelny. Po škole jsme se scházeli na hřišti i s kamarády z jiných ročníků. Hráli jsme fotbal, vybíjenou, nebo jsme si jen tak na hřišti nebo v aleji na lavičkách povídali. Volejbal jsme chodili někdy hrát k pískovce, kde však byl malý prostor. Tak jsme vedle fotbalového hřiště zabetonovali sloupky pro síť a vyznačili plochu volejbalového hřiště. Mělo to ale háček, nesměl nám míč přeletět na vedlejší pole. Tam číhal majitel, který nám míč zabavil a odnesl. Aby nám ho vrátil, tak jsme ho museli slušně požádat a odprositi, že už se to nestane. Často nám však míč vrátil poškozený. Ke Koloňákům a Soboňákům na kolech přijížděli kamarádi z Rohatce dědiny. Často jsme se koupali v Moravě, přeplavali ji, vylézali na vysoký břeh, který byl víc jak 2,5 m nad hladinou, odkud jsme odvážně skákali do vody. Také jsme plavali až k Baťáku. V zimě se na slepácích opět bruslilo. Někdy led nebyl dostatečně pevný a stávalo se, že jsme se proborili do vody. Hodně se hrál hokej, kluci si dokonce připravovali ledovou plochu na druhý den poléváním ledu vodou z blízké studny. Na bruslích jsme trávili hodně času. Dokonce jsme na bruslích jezdili po mlýnské do školy a zpátky domů.

Dalo by se ještě hodně zážitků vyprávět, ale školní léta skončila 8. třídou a my jsme se po prázdninách rozešli do učilišť, středních škol nebo do zaměstnání. Zůstali jsme stále dobrou partou, často jsme se dál scházeli na Kolonii. V dospělosti se schází náš ročník „Soboňáků, Koloňáků a Rohatčáků“ obvykle po 10 letech od základky, někdy i dříve, naposledy v roce 2015. I tam často vzpomínáme na školní léta, na učitele i na naši mimoškolní činnost.

To jsou mé vzpomínky. Pokud si to přečtou vrstevníci, určitě si to oživí. Když si porovnáme dnešní život stejně starých dětí, myslím si, že naše generace žila skromněji, dětství a dospívání bylo plné pohybu a soudržnosti. Nebylo televizi, počítačů a dalších lákadel, a tak jsme mohli hodně času trávit venku, což nebylo špatně. Ale co, nyní je jiná doba, která přináší zase něco jiného.

Helena Bendová, Vladimír Elšík, Vlastimil Hlaváč

750 let - pokračování druhé

Roky utíkají a najednou je tady číslovka sedmdesát pět let života. Mé narození je v době, kdy končí druhá světová válka. Přesto mí rodiče neváhali počít prvního potomka. Bydleli v pronájmu a stavěli svépomocí dům, a to za velmi složitých situací. A přesto si našli čas vyjet s kočárkem k rybníčkům, hlavně v neděli na tzv. špacír. Mamka začala pracovat v obchodě a rok před nástupem do základní školy jsem se začala seznamovat s kolektivem v mateřské školce, nyníější bývalé zdravotní středisko. A najednou byl tady nástup do první třídy základní školy, nyníější stará škola. Nové tváře, noví učitelé, prostě velká změna. Ve škole se v každé třídě topilo v kamnech, fungovala

i råkoska. Nikdo si nestěžoval, protože to bylo zasloužené. Po škole jsme hráli na „trávníkách“ (nyní park a škola) vybíjenou atd., kluci fotbal. A v zimě jsme na „komisňáky“ kličkou přišroubovali brusle zvané kačenky a bruslilo se po zamrzlé Mlýnské. Tenkrát byly ještě pořádné zimy a sněhu bohatě. Mezi domy jen sníh. Uličky a zimy byly dlouhé. V létě jsme se museli zabavit sami a tak se u Matějků hrávalo divadlo. Kulisy byly z toho, co se doma našlo, bylo veselo a dokonce jsme měli z dolního konce i diváky. Od páté třídy k nám přibýli noví, spolužáci a to z Kolonie a Soboněk.

A píše se období 1958 - 1959. Končí povinná školní docházka,

míjejí nás závěrečné zkoušky a každý se musel rozhodnout, co dál. To rozhodnutí bylo především na rodičích. Při mých školních výsledcích rodiče vyplnili žádost na Vyšší hospodářskou školu v Hodoníně, kterou musela schválit a doporučit rada Místního národního výboru a ředitelství školy. V tu dobu nerozhodoval studijní prospěch, ale výše uvedené orgány. Žádost o přijetí zamítnuta. Důvod - otec pochází ze silně nábožensky založené rodiny, matka - živnostenský původ a k tomu moje návštěvy hodin náboženství. Po dvou odvoláních, kterých se ujal otcův kamarád p. Karel Novák, akademický malíř, mně bylo dovoleno studovat jen na dvouleté Hospodářské škole. Pak následovaly rozdílové zkoušky, které mně na základě studijních výsledků poradil sám ředitel školy, prof. Smejkal. Další dva roky studia jsem zakončila maturitou. Pak nástup do zaměstnání, a to do státního podniku na tzv. umístěnkou.

VH: Žádný, nebo spíš většina lidských životů, není ani samé dobro, ani samé zlo. Většinou poznáme a zažijeme obojí. Hodně smutné je, když děti trpí nejen za činy, ale i názory či původ svých rodičů. Proč jste mně říkali uč se, když školní výsledky nejsou pro přijetí na střední školu rozhodující? Kde je ta spravedlnost? Tak to by bylo téma na víc jak jeden a dost dlouhý článek. Dvojnásobné zklamání prožívá rodič. Jednou sám za sebe, že snad zklamal při výchově, když vedl potomka k zásadám poctivosti, píle, pravdy? Podruhé, když se dokáže vžít do zklamání svého potomka. Takže s paní Matuškovou se nemusíme vzájemně o „spravedlnosti“ přesvědčovat. A protože její tatínek, pan Čada, byl původem Žadovják, můj krajan, dovolím si

malé porovnání. Před lety na mistrovském utkání krajské I. A třídy Slavoj v Žarošicích (známé to poutní místo u Pany Marie Žarošské), jsem se potkal s panem učitelem Frýbortem, taky rodákem ze Žadovic. Jak je ten svět malý. A pan učitel mě mimo jiné seznámil i s tím, že za války, kdy zábavy byly všeobecně zakázány, občas jezdil do Rohatce na kole a s harmonikou. To aby na nepovolené tancovače na mlatevni, zahrál místní chas. Jen na okraj. Pan učitel jménem Fanek (František) měl ještě bratra Jožku, taky učitele. Známeho učitele hudby, který vchoval bezpočet muzikantů v celém kyjovském regionu. I díky jeho dirigování dětských dechovek máme dodnes tolik, a hlavně kvalitních, dechovek. Jeho žáci ještě stále hrají a zpívají. Další bratr Rosti-

Byly i příjemnější zážitky. Odpolední čaje v neděli „v kravíně“ (bývalý kulturní dům, nynější Lidl v Hodoníně) a taky v Rohatci hodové zábavy. Přišla známost, svatba, mateřství a nastaly jiné starosti a problémy, které přináší život. Mezitím zestárlí rodiče, přišly nemoci a úmrtí nejbližších, pak odchod do důchodu. Se spolužáky ze základky a z ekonomky se dosti často scházíme. Zavzpomínáme na naše společné zážitky, postěžujeme si na naše neduhy a konstatujeme, jak nám život utekl a utíká. Už jsou z nás babičky i prababičky a těšíme se z vnoučat a pravnoučků.

Dnes jsem ráda a vážím si toho, že žiji s manželem v krásné České republice, že žiji v pěkné slovácké obci Rohatec, kde je dostupná veškerá občanská vybavenost, spolková činnost a rok od roku se mění její tvář k lepšímu. A je také místem, kde se zachovávají tradice.

Jana Matušková

slav byl úspěšný veterinář. Čirou náhodou i úspěšný levý bek kopané SK Ježov (tehdy ještě v Žadovicích klub nebyl). A další bratr Štěpán, absolvent stavební průmyslovky, mohl být právem hrdý doslova na své dítko - novostavbu kulturního domu ve své rodinné vísce. Svého času byl široko daleko nej... Jeho žena Františka, za svobodna Čadová, byla teta paní Jany Matuškové. Tatínek Frýbort byl švec, a ne ledajaký. Šil tzv. krojové kordovanky pro děvčata ze širokého okolí. Panímáma Frýbortová byla „jen doma“, když se starala mimo čtyř kluků ještě o dceru Zuzanu. Jen pro porovnání - nikdo z dětí Frýbortových neměl problém s přijetím na školy. Přece jen byl rozdíl mezi Prvním ČSR a tou poúnorovou 1948.

V. Elšík, V. Hlaváč - pokračování příště

SPORT

Fotbal v době předvirové

Vážení příznivci fotbalu a našeho Slavoj, dovolte nám, abychom vás i v této nešťastné době informovali o tom, co se událo v našem klubu v zimních měsících. Příprava mužstva mužů započala v polovině ledna s cílem se kvalitně připravit na jarní část soutěžního ročníku 2019/2020. Kluci trénovali poctivě třikrát v týdnu v domácích podmínkách, využívali tělocvičnu základní školy a díky příznivým klimatickým podmínkám i tréninkové hřiště. Naplánováno bylo celkem šest přípravných zápasů. Bohužel k tomu poslednímu již nedošlo z důvodu vládních opatření proti koronaviru. Přesto se příprava velmi vydařila, hráči podávali dobré výkony a hlavně na nich byla vidět chuť a odhodlání vytáhnout na jaře tým ze spodních příček do klidných vod tabulky. Postupně jsme nastoupili proti těmto týmům s následujícími výsledky:

Slavoj Rohatec – Mutěnice 4:1

Slavoj Rohatec – Strážnice 8:2

Slavoj Rohatec – Kněždub 5:2

Slavoj Rohatec – Kunovice 1:5

Slavoj Rohatec – Staré Město 6:5

Poslední přátelské utkání proti týmu SK Boršice se již ze známých důvodů neuskutečnilo.

V zimě došlo i ke změnám v hráčském kádru, bylo potřeba jej zkvalitnit a rozšířit počet, neboť na podzim díky zraněním a různým absencím se ukázal kádr jako příliš úzký. Z Hodonína se po roce vrátil brankář Marek Novotný, do obrany se nám podařilo po dlouhém a náročném jednání, které započalo již v létě 2019, získat nadějnýho Jendu Grabce ze Vnorov. A další výraznou posilou v zadních řadách bude určitě další náš bývalý hráč a odchovanec Pavel Konečný, který se vrátil po devíti letech v zahraničí. Poslední staronovou posilou je Kuba Tomšej, který si na podzim

vyzkoušel krajský přebor v sousedních Ratíškovcích a v zimě se vrátil opět k nám.

Nyní už víme, že jarní část sezony se nedohraje, ročník byl ukončen k 8. 4. 2020 bez postupů a sestupů. Tudíž pokud se již nic neočekávaného nestane a situace tomu bude nadržovat, v srpnu začne nový soutěžní ročník 2020/2021 v totožném složení jako letos. Věříme, že to klapne, bude dovoleno opět volně provozovat i kolektivní sporty a my se sejdeme na hřišti i na tribunách již v létě. Chtěli bychom uspořádat po dlouhé době turnaj mužů za účasti okolních týmů. A samozřejmě i sehrát několik přípravných zápasů. Budeme se těšit, abychom toto období všichni ve zdraví přežili a opět se sešli v našem areálu v Cihelnách.

Za výkonný výbor TJ Slavoj
Lukáš Hřebečka

Jak nakládat s domovním odpadem v době ohrožení koronavirem?



EKO KOM
AUTORIZOVANÁ OBALOVÁ SPOLEČNOST

Minimum zodpovědného přístupu k odpadům v době nouzového stavu v ČR:

• Dbejme na maximální míru ochrany a osobní hygienu při nakládání s odpady.

• Chraňme svého popeláře – myslíme na pracovníky odpadových firem a neodkládáme své odpady mimo kontejnery a popelnice, aby s nimi popeláři nemuseli přijít do přímého kontaktu.



Pokud NEJSME v karanténě – nakládáme se svými odpady jako doposud a třídíme, jak jsme zvyklí. ALE soustředíme se více na zmenšení objemu – maximálně sešlapáme a mačkáme odpad tak, aby kapacita kontejnerů vydržela co nejdéle. Směsný odpad nadále ukládáme do černých kontejnerů.



Pokud JSME v karanténě – po tuto dobu netřídíme odpady = neukládáme je do barevných kontejnerů. Veškerý odpad odkládáme do pevného plastového pytle, případně dvou slabších pytlů. Po naplnění (nejpozději však do 24 hodin) pytel pevně zavažeme a na povrchu ošetříme dezinfekčním prostředkem. Poté jej můžeme odložit do popelnice a kontejnerů na směsný odpad.

• Použité roušky, rukavice a kapesníčky ukládáme do plastového pytlíku a zavazané jej vhadujeme do popelnice a kontejnerů na směsný odpad. V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ je nedáváme do barevných kontejnerů (papír, plast, textil). Chraňme tak společně pracovníky třídících linek, kterým by jinak hrozilo riziko nákazy.

SNAŽME SE MINIMALIZOVAT CELKOVÝ OBJEM A MNOŽSTVÍ ODPADŮ:

- ODOLOŽME NA POZDĚJŠÍ DOBU JARNÍ ÚKLIDY DOMŮ A ZAHRAD, OMEZME ODPAD Z ÚKLIDU DOMŮ A BYTŮ, PROBÍRKY ŠATNÍKŮ apod. = snížme množství odpadů, které není v současné době nutné produkovat,
- neplytváme potravinami,
- zmenšujeme objem veškerých odpadů, které vyhadzujeme.

COVID-19

Základní škola a mateřská škola Rohatec, příspěvková organizace

AKTUÁLNÍ INFORMACE K ZÁPISU

*Zápis dětí do prvních tříd pro školní rok 2020/2021
se bude konat v průběhu měsíce dubna.*

*Zápis do mateřské školy pro školní rok 2020/2021
se bude konat v průběhu měsíce května.*

*Formuláře k zápisu do MŠ jsou ke stažení na stránkách
<http://www.zsrohatec.cz/formulare-dokumenty>*

*Více informací najdete na webových stránkách školy
<http://www.zsrohatec.cz/>*

Fašank



Křižovatka ulic Osvobození - Hodonínská, chodník Žitná



Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlácilová. Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce. Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl. Vychází šestkrát ročně nákladem 1000 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419. Uzávěrka je vždy na konci každého lichého měsíce. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

